2.1. Hedef Kitlenin Sosyal ve Kültürel Özelliklerini Dikkate Alma

İnsanlarla iletişim kurmada en mahir olanlar peygamberlerdir. Peygamberler ilahi mesajları toplumun diline uygun ve en güzel şekilde aktarmışlardır. Allah (c.c.) ile insan arasında köprü vazifesi gören bu mesajların sunumu her insanın anlayabileceği düzeyde idi. Mesajlar, toplumun kültürel yaşantısına, psikolojik durumuna ve sosyal konumuna göre şekil alırdı. Farklı yaşamlara yumuşak bir üslupla dokunulur, kalplerin ve zihinlerin derinliklerinde bir iz bırakması amaçlanırdı. Aksi takdirde, hedef kitlenin durum ve özellikleri düşünülmeden, seviyelerini aşan bir üslup kullanılması sunumdan öteye geçmezdi. Nitekim Hz. Muhammed (s.a.v.), *"İnsanlara akılları nispetinde konuşun."*[25] buyurmuştur.

Görsel 1.5: Din hizmeti bireyin durum ve şartlarına uygun olur.

Din hizmetleri uygulamalarında muhatabı tanımak, onun akıl ve duygu yönünü hesap ederek sosyal ve kültürel anlamda ihtiyaç ve beklentilerine cevap vermek oldukça önemlidir. Onlardan gelebilecek sorulara önceden hazırlıklı olmak ve karşılaşılabilecek sorunları önceden belirlemek ilk önemli basamaktır. Daha sonra uygun bir üslupla önyargısız ve olumlu davranışlar sergilenir. Dini sevdiren tutum ve uygulamalar din hizmeti veren ile hedef kitle arasında istenen sevgi bağını oluşturur. Bu şekildeki iletişim hem ahlaki bir tutum hem de ilahi bir emirdir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de Allah (c.c.), Hz. Musa (a.s.) ve kardeşi

23. bk. Nahl suresi, 125. ayet.
24. Buhârî, İlim, 11.
25. Ebu Davud, Edeb, 20.

Hz. Harun'a (a.s.) Firavun'la iletişime geçmeden önce şöyle buyurur: **"Firavun'a yumuşak söyleyin. Belki o, nasihat dinler..."**[26]

Bilim ve teknolojide görülen hızlı gelişmeler, insan yaşamının bilgi ve kültür düzeyindeki değişmeleri de beraberinde getirmiştir. Din hizmetinde bilim ve teknolojik gelişmelerden faydalanmanın önemi büyüktür. Din hizmeti uygulamaları da buna bağlı olarak sürekli güncellenir. Böylece sosyal ve kültürel anlamda daha geniş kitleye ulaşılır.

26. Taha suresi, 44. ayet.
27. bk. Hayati Hökelekli, Din Psikoloji, s. 259-265.